

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

تاجیکستان فرورفته در ذلت و بردگی

(ترجمه)

خبر:

رئیس جمهوری تاجیکستان، امام علی رحمان در ۱۶ دسامبر ۲۰۲۵، سخنرانی سالانه خود را در برابر مجلس عالی تاجیکستان (پارلمان) ایراد کرد و در آن به مسائل اصلی مربوط به سیاست داخلی و خارجی کشور، شاخص‌های اقتصادی و دیگر پرونده‌های مهم پرداخت. وی همچنین گفت: «ساختن مسجد به تنهایی کافی نیست؛ ما با خرافات پیشرفت نخواهیم کرد.» (خوار، خبرگزاری ملی تاجیکستان)

تبصره:

تاجیکستان در سال ۱۹۲۴ میلادی به اتحاد جماهیر شوروی پیوست و پیش از آن منطقه اسلامی بود. سپس در سال ۱۹۹۱ استقلال خود را به دست آورد و به کشور مستقل تبدیل شد.

تاجیکستان کشوری سکولار است که دین را از حکومت جدا می‌داند، اما اکثریت قریب به اتفاق مردم آن مسلمان هستند. جمعیت این کشور ۱۰/۸ میلیون نفر است. در تاجیکستان حدود ۷۸۱ مکتب در سطوح ابتدایی، متوسطه و لیسه وجود دارد. سیستم آموزش حرفه‌ای آن شامل حدود ۶۵ مؤسسه آموزش فنی ابتدایی و ۸۸ مؤسسه آموزش حرفه‌ای متوسطه/کالج می‌شود. همچنین حدود ۴۷ پوهنتون و مؤسسه تحصیلات عالی در این سرزمین وجود دارد که بیش از ۲۱۴'۰۰۰ دانشجو در آن‌ها تحصیل می‌کنند. در دوران الحاق به اتحاد جماهیر شوروی و پس از استقلال، تاجیکستان به ارائه آموزش به کودکان مسلمان بر اساس اصول الحاد و نظریه تکامل ادامه داد.

از زمان کسب استقلال تا امروز، سالانه حدود یک و نیم میلیون نفر برای کار به عنوان نیروی کار مهاجر به روسیه می‌روند و عمدتاً سخت‌ترین مشاغل را انجام می‌دهند. اکثر فارغ‌التحصیلان پوهنتون‌ها در تاجیکستان نمی‌توانند در رشته‌ی تخصصی خود شغل پیدا کنند. بنابراین مجبور می‌شوند برای کار به روسیه بروند و مانند برده کار کنند.

در تاجیکستان حدود ۴۰۰۰ مسجد وجود دارد. از این تعداد، حدود ۳۶۶ مسجد برای برگزاری نماز جمعه فعال هستند که شامل ۴۴ مسجد جمعه مرکزی می‌شود. دولت بودجه‌ای برای ساخت مساجد اختصاص نمی‌دهد. در نتیجه، خود مسلمانان با جمع‌آوری کمک‌های مردمی و صرف نیروی شخصی، اقدام به ساخت مساجد می‌کنند.

تاجیکستان هر ساله مبالغ هنگفتی را صرف برگزاری جشن‌هایی مانند سال نو میلادی و نوروز به صورت مجلل و پرتجمل می‌کند، در حالی که هزینه‌های دقیق این مراسم را به مردم افشا نمی‌نماید. تنها در سال ۲۰۱۳، دولت اعلام کرد که حدود ۸۸ میلیون دلار برای این‌گونه مناسبت‌ها هزینه کرده است. این در حالی است که برای ساخت یک مسجد محلی، کمتر از ۲۰'۰۰۰ دلار هزینه می‌شود. در شرایط فعلی، مساجد موجود در تاجیکستان از نظر تعداد و کیفیت، پاسخگوی نیازهای جامعه نیست. با ۸۸ میلیون دلار، چند مسجد می‌توان ساخت؟

آیا آموزش الحاد و نظریه تکامل به میلیون‌ها فرزند مسلمان و تبدیل آنان به نیروی کار مهاجر و هزینه کردن دارایی‌های‌شان در جشن‌های کفرآمیز، پیشرفت محسوب می‌شود؟ و آیا ساختن مساجد و عبادت در آن‌ها خرافه است؟!

آیا وقت آن نرسیده تا حاکمی بر سر کار آید که به مسلمانان عقیده ناب‌شان را بیاموزد، آنان را افراد شایسته پرورش دهد نه نیروی کار مهاجر و دارایی‌های‌شان را در راه عزت اسلام و پیشرفت‌شان هزینه کند؟

نویسنده: احمد هادی

6 رجب 1447ه.ق.

27 دسامبر 2025م.

مترجم: طه خالد